

A budapesti HM H. Cs. rendezvénye

Az Egyesület Budapesti HM-csoportja október 29-én tartotta közgyűlését az OEE Alkotmány utcai székházában meghívva a Közép-Magyarországi Régió OEE-csoportjainak képviselőit is.

Keresztes György elnök a megjelent 15 tagtárs üdvözlése után a 2012. évről tervezett 11 rendezvényünk közül a megvalósultakat, valamint a terven felülieket értékelte. Ezek közül kiemelkedett:

- A HM Budapesti Erdőgazdaság Zrt. szentendrei biomassza-erőművének megtekintése, majd a Megyeri híd „megmászása”, valamint Major Koppány tagtársunk pencsi birtokának meglátogatása, ahol íjász- és kisállat-bemutatót vettünk részt.

- A Bujákon rendezett „házi” erdészverseny 10 versenyző részvételével, a győzelmet a bujáki Bartus Bence szerezte meg.

- A selmecbányai tanulmányút.

- A Tübingiába, Bajorországba, Stif-Schlaglbe tett szakmai tanulmányút, ahol a szálalás gyakorlati eredményeit ismerhették meg a résztvevők.

- Az OEE Gyulaji Csoportjának látogatása Bujákon.

- A miskolci Vándorgyűlésen való részvétel, ahol Molnár József tagtársunk kapott dicséret oklevelet.

- Süttőn a VM-csoport látogatása.

Az elnök ismertette a 2013-ra tervezett (megálmodott) rendezvények sorát is. A fontosabbak:

- Csoportülés az Információs Központban, a Selmeci Könyvtár meglátogatása, a Hárs-hegyi kilátó és szálalási bemutató terület megtekintése.

- Tapasztalatcsere a Kisalföldi Erdőgazdaságnál.

- Szálaló erdőgazdálkodás Uzsán és Burgenlandban (Eszterházy-uradalom, Léka).

- Németországi és ausztriai tanulmányút.

- Bujákon régiós összejövetel.

- A Cseh Honvédségi Erdőgazdaság meglátogatása.

- A szlovéniai szálaló erdők tanulmányozása.

- A Vándorgyűlésen és a szakosztályi rendezvényeken való részvétel.

Kertész József tiszteletbeli tagtársunk megjegyezte, hogy a felsorolt gazdag programból, ha a fele megvalósulna, az is dicséretes lenne.

Holdampf Gyula, a Budapesti VM-csoport elnöke megköszönte az októberi Süttőn történt vendégül látását.

Acsai Gábor tagtársunk megismertette velünk a székház történetét. Kertész

József kiegészítésében méltatta Czerny Károly és Ormos Balázs kiváló szerepét a Székház ügyében.

Turóczi Balázs titkár tagsági kártyákat osztott ki, és a jelenlévőket OEE-jelvényvel jutalmazta.

Délután az ELTE lágymányosi központjához villamosoztunk, ahol a szabadon választható menzai ebéd után a TTK Természettudományi Múzeumát tekintettük meg.

Dr. Tóth Erzsébet muzeológus magával ragadó szakvezetésével a lőszőr az Egyetemi Ásvány-és Kőzettár csodálatos kiállítási anyagán „vergődöttünk” keresztül, mert a több ezer ásvány, drágakő, kőzet, érc, meteorit 230 éves emlékeinek tüzetesebb áttekintésére napok kellettek volna.

(H)ŐSFÁK

Aligha tudjuk elképzelni milyen lenne az életünk fák nélkül. Valószínűleg bolygónk sem volna, vagy ha lenne is, az már nem a Föld nevet viselné. A fák jelképek is. A legtöbb mitológiai történet földjében is ott találjuk gyökereiket, onnan nő ki erős törzsük és lombjuk, amely közt nem mindig jóval kecsegtető gyümölcsük terem. Elég, ha csak a bibliai, jó és rossz tudás fájára, a görögök aranyalmafájára vagy a magyar népmesék égig érő fáira gondolunk.

Minden nemzetnek megvannak a maga fái. Botanikai értelemben éppúgy, mint szimbolikusan. S talán az sem meglepő, hogy e lombos lények esetében a növénytan és a jelképeség sok esetben összefonódik. Számos régi, szép fánk forrt össze egy-egy jeles személlyel, a faélet az emberi sorssal.

„A hédervári nagyfa” például honfoglaló „Árpád apánké”, aki a hagyomány szerint e fához kötötte ki lovát. A homokomáromi hárs Zrínyié, aki a fa lombja alatt pihent meg. Rákóczinak, Petőfinek

Másodjára a Biológiai és Paleontológiai kiállításon gyönyörködhattünk a földtörténeti múlt és jelen állatvilágának egységét bemutató hivatott gyűjteményében, Matskási Istvánné Emőke, a biológiai tár örökös szakavatott vezetésével. A 2002. évben megnyitott üvegpiramisban ősszállatok maradványai, gazdag csigaház-gyűjtemény, rengeteg állatsontváz, anatómiai preparátum, emberi csontváz, sokféle kutatási eszköz és műszer látható.

Végül Holló Szabó Ferenc docens, muzeológus a matematikai múzeum kiállítási tárgyaival kápráztatta el tagtársainkat. Zsebtetraéder, az aranymetszés rejtelmek, dodekaéder, poliéderek, társasjátékok, ördögkakatok, fraktál-elmélet és még rengeteg érdekesség került szóba, ami lehetővé teszi, hogy a tanulók érdeklődését maximálisan felcsigázza az egyébként száraz matek elsajátításához. Mindannyiunkat lenyűgözött a fiatal tanár lelkes előadása.

Mindezekkel a szép és hasznos élményekkel telítve búcsúztunk el késő délután.

Pálhalmi János

több emlékfája is van. Béri Balog Ádám neve egy szilfával vált eggyé, amely alatt elfogták a császáriak. Mikes Kelemen nemcsak édes nénjét, de kedves fáját is Zágonyban hagyta, amikor Rodostóba száműzték. Kazinczy emléket egy széphalmi akác őrzi. Berzsényinek halála után Döbrentei Gábor és Wesselényi Miklós ültetett emlékfákat. Rátóton, az osztrák határ közelében tizenhárom tölgy az aradi vértanúkra emlékeztet. Az ikervári Batthyány-kastély parkjában egy vérbükk őrzi híven a mártír miniszterelnök nagyságának emlékét. Az 1956-os forradalom áldozatainak tiszteletére az anyaországi és a határon túl élő magyarok is ültettek fákat. Legtöbbjüket 2006-ban, az ötvenedik évfordulón. A Pápai Református Kollégium Tatai Gimnáziumának diákjai ötven hársfát hagytak örökül. Mondják, aki fát ültet, nem magának, az unokáknak ülteti.

S így talán még érthetőbb, ha hőseinket fák jelképezik. Hiszen a hős nem magáért cselekszik, hanem mindig másokért, az utána jövőkéért.

Koncz Veronika, Új Ember
(Köszönet Dobay Pálnak a cikkajánlóért. A szerk.)